

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønikens Gienmæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 55. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_208-txt-shoot-idm1372.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

End een Ting kunde det være passeligt her at omtale, nemlig min nærværende Beskuelse af Naturfilosofien i det Enkelte, da jeg har mærket at Adskillige mene, at jeg i dette Stykke er uenig med mig selv. Det forundrer mig egenlig slet ikke, at Adskillige ei kan rime det sammen, at jeg fordømmer det Hele, som Heelt, og dog synes at ynde meget i det Enkelte; her er ikke Rum til udførlig Udvikling, men et Par Ord vil jeg sige, for at give alle Retsindige Nøgelen til min Adfærd. Der er ingen Løgn i Sandheden, derfor er Schellings Lærebygning Løgnens Værk, det har jeg beviist; men der kan og maa være nogen Sandhed i Løgneren, ellers kunde den aldrig finde Indgang, og i Naturfilosofien er megen Sandhed, som ei maa forkastes, fordi den misbruges. Var der ikke Løgn til, da sagde Schelling Sandhed, det er sandt i flere Maader; thi dersom Tilværelsen var som den er og dog intet virkelig Ondt indeholdt, da maatte hardtad alt hænge sammen som han siger, thi med et indtrængende Blik har han beskuet Naturen og Intelligensen og opdaget den *oprindelige* Eenhed mellem det Ud-vortes og Ind-vortes, beskuet klarlig Livsgjæringen og dens nødvendige Ytringer. Var sdet nu muligt at der kunde være en fuldkommen, personlig Gud, at vi kunde være hans uforvanskede Billede og dog saa besmittede, fordærvede som vi ere, da havde han Ret til at beskue alt, vist nok ikke som en Selvudvikling af Gud i egenlig Forstand, men dog som en tro Afbildning af Ham. Hans egenlige Vildfarelse er den Formastelse, at gjøre det *syndige* Menneske, heelt som det er til Guds Billede, og fordi *personlige* Modsætninger slet ikke lade sig tænke forenede, da at nægte Guds evige Personlighed, antage den for Noget der først fremkommer naar Modsætningen er tilintetgjort. Formastelsen mærker hvert Menneske der troer sin Samvittighed, Galenskabet indsees klart ved at opløse Modsætningerne i Sandhed og Løgn som maa have Personlighed, og derfor umulig kan forenes eller sammensmelte; men klart er det, at naar Schelling fra sit Stade consequent udvikler Tilværelsen, behøver Man kun at kløve hans Beskuelse i hvad der hører Gud og hvad der hører Djævelen til, for som Christen at blive enig med ham i hans Synsmaade for Menneskelivet. At der nu er en personlig Gud og en personlig Djævel til, og at Verdens Tilværelse er en Strid mellem dem, derom skulde ingen Christen tvivle, og det følger nødvendig deraf, at Sandhed og Løgn, som maa være personlige, ere til og udvikle i deres Strid alt hvad som lader sig tilsyne.